

IV

Кога-то Египетъ стана Римска провинция, тогава Александрийска-та наука вече начна да пада. Музея наистина оште стоялъ и въ него живѣли и се трудили учени-тѣ сжшто както и напредъ, но тѣхния трудъ не можалъ вече да се сравни съ онѣзи оригинални мисли и умствени подвизи на Евклида, Архимеда, Ератостена и Хипарха. Причина на това било при друго-то и тиранско-то управление на Римлени-тѣ. Въ таквизи усилни времена живота на мислящия човѣкъ не е драгъ; и като му се неште да живѣе, то той нѣма нужда нито да се труди и да си бжхти глава-та върху рѣшение-то на важни-тѣ научни питання. Впрочемъ колко-то за Египетъ, и ако да го управлявахъ все мждри-тѣ и просвѣштенни-тѣ Птоломен, то Александрийска-та наука все пакъ трѣбаше да изнемоштѣе и да устарѣе. Най-голъма-та нейна слабостъ състояла въ туй, дѣто тя нѣмала никаква бжджштностъ. Като представляваше величественно-то евление на класическа-та цивилизация, тя пропадна по сжшти-тѣ причини, по които пропадна и класическа-та цивилизация.

Дреперъ въ своя-та книга: *История на умствено-то развитие въ Европа* (History of the intellectual development of Europe) като изказва това жалостно евление въ история-та на Александрийска-та наука говори, че Елинския умъ по това време билъ преживѣлъ вече фази-тѣ (мѣни-тѣ) на дѣтинство-то, мла-